

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen

Vissa inkomstbeskattningsfrågor

Februari 2017

Sammanfattning

För värdepapper i svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar gäller att de ska anses avyttrade i och med att det företag som har gett ut dem försätts i konkurs. Motsvarande avyttringstidpunkt när det gäller värdepapper i utländska företag är när företaget upplöses genom konkurs. I promemorian föreslås att bestämmelserna om avyttringstidpunkt ändras och att vad som sägs om värdepapper som har getts ut av ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening även ska gälla för värdepapper som har getts ut av motsvarande utländska företag.

I promemorian föreslås även att de särskilda reglerna om lager av finansiella instrument inte ska tillämpas på utsläppsrätter som innehas av skattskyldiga som är berättigade att få utsläppsrätter tilldelade. I stället ska de särskilda bestämmelserna om utsläppsrätter även fortsättningsvis tillämpas.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2018.

Innehållsförteckning

1	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	4
2	Bakgrund.....	6
2.1	Beskattning av delägarrätter vid konkurs	6
2.2	Utsläppsrätter	6
2.2.1	EU:s system för handel med utsläppsrätter	6
2.2.2	Andra typer av utsläppsrätter	7
2.2.3	MiFID och MiFID II	7
2.2.4	Värdering av lager av finansiella instrument.....	7
2.2.5	Värdering av lager av utsläppsrätter	8
3	Avyttringstidpunkten vid konkurs	8
4	Utsläppsrätter är finansiella instrument	9
5	Konsekvensanalys.....	11
6	Författningskommentar.....	12
6.1	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	12

1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 17 kap. 19 §, 44 kap. 8, 34 och 34 a §§ inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 kap.

19 §

Med *finansiellt instrument* avses i 19 a–20 c §§ detsamma som i 4 kap. 14 a och 14 c §§ årsredovisningslagen (1995:1554).

Bestämmelserna i 19 a–20 c §§ gäller inte i fråga om utsläppsrätter som innehas av

1. skattskyldiga som avses i 22 b §, eller

2. företag som enligt 22 c § ingår i samma intressegemenskap som en sådan skattskyldig som avses i 1.

44 kap.

8 §²

Ett värdepapper anses avyttrat om det företag som gett ut det

1. försätts i konkurs och är ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening,

2. upplöses genom konkurs och är ett annat företag än ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening, eller

3. upplöses genom fusion eller fission och värdepapperet därigenom definitivt förlorar sitt värde.

Vid sådana konkurser som avses i första stycket 1 ska en kapitalförlust alltid anses definitiv när företaget försätts i konkurs.

Av 37 kap. 29 § första stycket framgår att bestämmelsen i första stycket 3 inte gäller värdepapper som innehas av det övertagande företaget vid en kvalificerad fusion eller fission.

34 §

Om ett värdepapper enligt bestämmelserna i 8 § första stycket 1 anses ha avyttrats på grund av att det svenska aktiebolag eller den svenska ekonomiska förening som

Om ett värdepapper enligt bestämmelserna i 8 § första stycket 1 anses ha avyttrats på grund av att det företag som gett ut det försätts i konkurs och värdepappret

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2016:1202.

gett ut det försatts i konkurs och därefter faktiskt avyttras, är värdepapperet därefter faktiskt omkostnadsbeloppet noll. avyttrats, är omkostnadsbeloppet noll.

Om ackord träffas eller utdelning i konkursen erhålls, ska ersättningen tas upp som kapitalvinst till den del den inte överstiger avdraget för kapitalförlust när värdepapperet ansågs avyttrat. Om avdrag gjordes bara för viss del av kapitalförlusten, ska en motsvarande del av ersättningen tas upp som kapitalvinst.

Om beslutet om konkurs upphävs eller om konkursen avslutas med överskott, ska avdraget återföras. Anskaffningsutgiften anses därefter vara omkostnadsbeloppet när värdepapperet ansågs avyttrat. Vad som sagts nu gäller inte till den del avdraget räknats av mot erhållen ersättning enligt andra stycket.

34 a §³

Bestämmelserna i 34 § ska inte tillämpas om ett värdepapper har förvarats på ett investerings-sparkonto när det enligt 8 § första stycket 1 anses ha avyttrats på grund av att det *svenska aktiebolaget eller den svenska ekonomiska föreningen* som har gett ut det har försatts i konkurs.

Bestämmelserna i 34 § ska inte tillämpas om ett värdepapper har förvarats på ett investerings-sparkonto när det enligt 8 § första stycket 1 anses ha avyttrats på grund av att det *företag* som har gett ut det har försatts i konkurs.

Första stycket gäller inte tillgångar som, när de enligt 8 § första stycket 1 anses ha avyttrats, utgjorde tillgångar som avses i 42 kap. 38 §.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

2. Bestämmelserna i 44 kap. 8 § i den nya lydelsen tillämpas första gången för värdepapper som har getts ut av ett företag som försätts i konkurs efter den 31 december 2017.

³ Senaste lydelse 2011:1271.

2 Bakgrund

2.1 Beskattning av delägarätter vid konkurs

Med avyttring av tillgångar avses försäljning, byte och liknande överlåtelse av tillgångar (44 kap. 3 § inkomstskattelagen [1999:1229], förkortad IL). Ett värdepapper anses även avyttrat om det svenska aktiebolag eller den svenska ekonomiska förening som har gett ut värdepapperet försätts i konkurs. Vid sådana konkurser ska en kapitalförlust alltid anses definitiv när företaget försätts i konkurs (44 kap. 8 § första och andra stycket IL). Avdrag för en förlust får därmed göras vid konkursutbrottet.

Före 1994 var avyttringstidpunkten knuten till när företaget upplöstes genom konkurs. Någon begränsning av att det skulle vara fråga om ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening fanns inte. Bestämmelserna ändrades den 1 januari 1994 på så sätt att andelar i svenska företag ska anses avyttrade redan när företaget försätts i konkurs. För andra företag än svenska företag anses avyttring fortsättningsvis ha skett först när företaget upplöses genom konkurs (se prop. 1993/94:234, bet. 1993/94:SkU25, rskr. 1993/94:443, SFS 1994:778).

Skatteverket har i ett ställningstagande den 2 december 2004 (dnr 130 657566-04/111) funnit att ovan redovisade särbehandling av delägarätter i utländska företag inte är förenlig med artikel 43 och 56 i EG-fördraget, numera artikel 49 och 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF). Särbehandlingen innebär enligt Skatteverket en inskränkning i den fria etableringsrätten och den fria rörligheten för kapital som inte kan rättfärdigas. Enligt Skatteverkets ställningstagande ska därför en andel i ett utländskt företag anses vara avyttrad redan när det utländska företaget försätts i konkurs om det utländska företaget hör hemma inom EES och motsvarar ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening. Enligt Skatteverket anses även i dessa fall kapitalförlusten vara definitiv i och med att det utländska företaget försätts i konkurs och avdrag medges vid konkursutbrottet. Hos Finansdepartementet finns det sedan tidigare en hemställan från Skatteverket i vilken det föreslås att reglerna om avyttringstidpunkt vid konkurs anpassas till EU-rätten (Fi2014/01789/S1).

2.2 Utsläppsätter

2.2.1 EU:s system för handel med utsläppsätter

I januari 2005 startade EU:s system för handel med utsläppsätter (EU Emission Trading Scheme, EU ETS). Systemet, som omfattar alla EU-länder samt Island, Liechtenstein och Norge, syftar till att på ett kostnadseffektivt sätt nå de utsläppsminskningar som krävs för att EU ska klara sina åtagande enligt Kyotoprotokollet. Regelverket för handelsystemet finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv

96/61/EG (det s.k. handelsdirektivet). De centrala delarna av handelsdirektivet har genomförts i svensk rätt genom lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter.

I handelsdirektivet definieras en utsläppsrätt som en rätt att släppa ut ett ton koldioxidekvivalenter under en fastställd period, giltig endast för uppfyllande av de krav som fastställs i direktivet och vilken kan överlåtas i enlighet med bestämmelserna i direktivet (artikel 3 a).

2.2.2 Andra typer av utsläppsrätter

Utöver EU:s system för handel med utsläppsrätter finns flera andra system för utsläppshandel. De mest vanligt förekommande utsläppsenheterna är de som utfärdas under FN:s ramkonvention för klimatförändringar och dess Kyotoprotokoll. Det finns fyra typer av s.k. kyotoenheter, nämligen tilldelade utsläppsenheter, utsläppsminskningenheter, certifierade utsläppsminskningar och sänkkrediter.

2.2.3 MiFID och MiFID II

I april 2004 antogs Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument (MiFID). MiFID genomfördes i svensk rätt huvudsakligen genom en ny lag, lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, som ersatte lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

I maj 2014 antogs Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument (MiFID II) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (MiFIR). MiFID II och MiFIR ska ersätta 2004 års MiFID. De nya rättsakterna innebär dels att en stor del av reglerna i 2004 års direktiv överförs mer eller mindre oförändrade till MiFID II, dels att det införs nya regler eller regler som är mer utförliga än motsvarande regler i 2004 års direktiv.

En typ av instrument som inte finns med i definitionen av finansiella instrument i 2004 års direktiv, men som tillkommit i MiFID II, är utsläppsrätter enligt handelsdirektivet.

MiFID II ska vara genomfört i svensk rätt den 3 juli 2017 men ska börja tillämpas först den 3 januari 2018.

2.2.4 Värdering av lager av finansiella instrument

Den 1 januari 2004 infördes särskilda regler för lager av finansiella instrument (prop. 2003/04:28, bet. 2003/04:SkU16, rskr. 2003/04:83, SFS 2003:1102). Av 17 kap. 20 § IL framgår att den skattskyldige ska ta upp lager av finansiella instrument till det verkliga värdet. Lagret får dock tas upp till det samlade anskaffningsvärdet om samtliga företag som ingår i samma intressegemenskap tar upp sina respektive lager av finansiella instrument till det samlade anskaffningsvärdet. Intresse-

gemenskap anses föreligga dels om företagen kan utväxla koncernbidrag enligt reglerna i 35 kap., dels om ett företag äger andelar i ett handelsbolag (17 kap. 19 a § IL).

2.2.5 Värdering av lager av utsläppsrätter

Den 1 januari 2004 infördes särskilda skatteregler för utsläppsrätter (prop. 2004/05:33, bet. 2004/05:SkU16, rskr. 2004/05:133, SFS 2004:1332). Av 17 kap. 22 b § IL framgår att utsläppsrätter behandlas som lagertillgångar om en skattskyldig driver en sådan verksamhet som berättigar den skattskyldige att bli tilldelad utsläppsrätter enligt 3 kap. lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter. Utsläppsrätterna får vid beskattningen tas upp till nettoförsäljningsvärdet eller anskaffningsvärdet. Samtliga företag som ingår i en intressegemenskap ska dock tillämpa samma metod vid lagervärderingen (17 kap. 22 e § IL).

Vissa s.k. kyotoenheter, dvs. utsläppsminskningsenheter och certifierade utsläppsminskningar, behandlas vid inkomstbeskattningen på samma sätt som utsläppsrätter. De särskilda skattereglerna omfattar dock inte tilldelade utsläppsenheter och sänkkrediter (prop. 2005/06:15 s. 14).

3 Avyttringstidpunkten vid konkurs

Förslag: Ett värdepapper som har getts ut av ett utländskt företag som motsvarar ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening ska anses avyttrat när företaget försätts i konkurs.

De nya bestämmelserna ska träda i kraft den 1 januari 2018 och tillämpas första gången på värdepapper som har getts ut av ett företag som försätts i konkurs efter den 31 december 2017.

Skälen för förslaget: För värdepapper i svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar gäller att de ska anses avyttrade i och med att det företag som har gett ut dem försätts i konkurs (44 kap. 8 § första stycket 1 IL). Enligt 44 kap. 8 § första stycket 2 IL är motsvarande avyttringstidpunkt när det gäller värdepapper i utländska företag när företaget upplöses genom konkurs. Bestämmelserna är utformade i ett nationellt perspektiv och avser att särskilja aktiebolag och ekonomiska föreningar från andra associationsformer. Utformningen får dock till följd att andelar i alla utländska företag anses avyttrade först när konkursen avslutas. Enligt artikel 49 FEUF är inskränkningar i rätten att fritt etablera sig i andra medlemsstater förbjudna.

Enligt artikel 63 FEUF är alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredjeland förbjudna. Eftersom den fria rörligheten för kapital också gäller gentemot tredjeland kan även andra än EU-medborgare komma i åtnjutande av denna rättighet. Bestämmelserna är till för att förhindra att ett land har en ogynnsammare behandling av andra medlemsländers medborgare och företag som vill etablera sig där. Bestämmelserna innebär också att ett

land inte får avskräcka sina egna medborgare och företag att etablera sig eller investera i andra medlemsländer.

Skillnaden i avyttringstidpunkt för värdepapper som har getts ut av utländska företag som går i konkurs jämfört med svenska företag innebär en inskränkning i den fria etableringsrätten och den fria rörligheten för kapital som inte kan rättfärdigas. Bestämmelsen strider därmed mot artikel 49 och artikel 63 FEUF och måste anpassas till EU-rätten. Vad som sägs om värdepapper som har getts ut av ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening bör mot denna bakgrund även gälla för värdepapper som har getts ut av ett utländskt företag som motsvarar ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening. Ett värdepapper som har getts ut av ett utländskt företag som motsvarar ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening bör således anses avyttrat redan när företaget försätts i konkurs.

De nya bestämmelserna bör träda i kraft den 1 januari 2018 och tillämpas på värdepapper som har getts ut av ett företag som försätts i konkurs efter den 31 december 2017.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändringar i 42 kap. 8, 34 och 34 a §§ IL.

4 Utsläppsrätter är finansiella instrument

Förslag: De särskilda reglerna om lager av finansiella instrument ska inte tillämpas på utsläppsrätter som innehas av skattskyldiga som är berättigade att få utsläppsrätter tilldelade. I stället ska de särskilda bestämmelserna om lager av utsläppsrätter även fortsättningsvis tillämpas.

De nya bestämmelserna ska träda i kraft den 1 januari 2018.

Skälen för förslaget: När nuvarande regler om värdering av lager av utsläppsrätter infördes var det oklart hur utsläppsrätterna skulle behandlas redovisningsmässigt och därmed även hur de skulle behandlas skattemässigt. För att klargöra hur de skulle behandlas skattemässigt infördes därför särskilda skatteregler (prop. 2004/05:33 s. 16). De särskilda skattereglerna finns i 17 kap. IL och enligt dessa bestämmelser ska utsläppsrätter anses utgöra lagertillgångar hos skattskyldiga som är berättigade att få utsläppsrätter tilldelade. Utsläppsrätterna får vid beskattningen tas upp till nettoförsäljningsvärdet eller anskaffningsvärdet. Samtliga företag som ingår i en intressegemenskap ska dock tillämpa samma metod vid lagervärderingen. De särskilda skattereglerna för utsläppsrätter omfattar även vissa s.k. kyotoenheter (utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar). Den skatterättsliga behandlingen är densamma för elcertifikat.

Enligt MiFID II är utsläppsrätter som består av enheter som erkänts med avseende på kraven i handelsdirektivet finansiella instrument (punkten 11 i avsnitt C i bilaga I). I handelsdirektivet (artikel 3 a)

definieras en utsläppsrätt som en rätt att släppa ut ett ton koldioxid-ekvivalenter under en fastställd period, giltig endast för uppfyllande av de krav som fastställs i direktivet och vilken kan överlåtas i enlighet med bestämmelserna i det direktivet. Det innebär att de utsläppsrätter som utfärdas inom EU:s system för handel med utsläppsrätter (EU ETS) är finansiella instrument enligt MiFID II. Elcertifikat, utsläppsminskingsenheter och certifierade utsläppsminskningar anses dock inte som finansiella instrument enligt MiFID II.

Vid införandet av de särskilda skattereglerna för utsläppsrätter skulle utsläppsrätter enligt förarbetena till lagen om handel med utsläppsrätter ses som finansiella instrument (se prop. 2004/05:18 s. 38–40). Även elcertifikat ansågs utgöra finansiella instrument (se prop. 2002/03:40 s. 51). Vid genomförandet av MiFID diskuterades i förarbetena om utsläppsrätter var överlåtbara värdepapper och om de av den anledningen var att betrakta som finansiella instrument. Värdepappersmarknadsutredningen ansåg att utsläppsrätter var finansiella instrument medan regeringen ansåg att de inte var det. Regeringen ansåg även att elcertifikat inte skulle betraktas som finansiella instrument (se SOU 2006:50 s. 192 och prop. 2006/07:115 s. 285–286). Detta föranledde dock ingen ändring av de särskilda skattereglerna för utsläppsrätter m.m. i 17 kap. IL. En lagvalsbestämmelse i 17 kap. 19 §, som innebar att den skattskyldige enbart skulle tillämpa de särskilda bestämmelserna om utsläppsrätter m.m. och inte bestämmelserna om finansiella instrument, slopades dock. I och med att det klargjorts att utsläppsrätter m.m. inte skulle anses vara finansiella instrument ansåg regeringen att denna bestämmelse kunde tas bort.

Den omständigheten att utsläppsrätter som utfärdas inom EU:s system för handel med utsläppsrätter är finansiella instrument enligt MiFID II, som ska tillämpas i svensk rätt från och med den 3 januari 2018, ger inte anledning att förändra reglerna om värdering av lager av utsläppsrätter. Det finns t.ex. inte skäl för att de särskilda reglerna om lager av finansiella instrument ska tillämpas på utsläppsrätter. I stället bör de särskilda skattereglerna för lager av utsläppsrätter m.m. även fortsättningsvis tillämpas. Den skattemässiga behandlingen blir då, liksom i dag, densamma för utsläppsrätter, utsläppsminskingsenheter och certifierade utsläppsminskningar och elcertifikat.

De utsläppsrätter som utgör lagertillgångar hos den skattskyldige enligt 17 kap. 22 b § IL eller som innehas av företag i intressegemenskap med den skattskyldige bör därför inte omfattas av regleringen i 17 kap. 19–20 c §§ om lager av finansiella instrument. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i 17 kap. 19 § IL.

De nya bestämmelserna bör träda i kraft den 1 januari 2018.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändringar i 17 kap. 19 § IL.

5 Konsekvensanalys

Offentligfinansiella effekter

Förslaget om ändrad avyttringstidpunkt vid konkurs för värdepapper som har getts ut av utländska företag innebär i fråga om företag som hör hemma inom EES ingen skillnad i förhållande till hur Skatteverket tillämpar reglerna i dag. När det gäller företag i tredjeland innebär förslaget att tidpunkten för när ett värdepapper ska anses avyttrat tidigareläggs. För de offentliga finanserna är det dels fråga om en engångseffekt där tidpunkten för när avyttringen vid konkurs anses ha skett påverkar skatteintäkterna året då förslaget träder i kraft, dels en ränteeffekt då statens upplåningsbehov påverkas av engångseffekten av förslaget. Engångseffekten förväntas understiga 50 miljoner kronor. Effekterna på de offentliga finanserna bedöms vara försumbara varaktigt. Regelförändringarna innebär att skatteinbetalningarna över tid totalt sett är oförändrade. Realiserade kapitalförluster skjuts dock till en tidigare tidpunkt.

Förslaget om utsläppsrätter innebär att de särskilda bestämmelserna om lager av utsläppsrätter även fortsättningsvis tillämpas och att de särskilda reglerna om lager av finansiella instrument inte ska tillämpas på utsläppsrätter som innehas av skattskyldiga som är berättigade att få utsläppsrätter tilldelade. Förslaget innebär ingen förändring av den skattemässiga behandlingen av utsläppsrätter jämfört med dagens regler och har av den anledningen ingen påverkan på de offentliga finanserna.

Effekter för individen och för fördelning samt övriga effekter

Förslaget om ändrad avyttringstidpunkt för värdepapper som har getts ut av utländska företag innebär att lagstiftningen anpassas till EU-rätten. Det saknas uppgifter om vilka individer som berörs av förslaget. Det går därför inte att utifrån individuppgifter beskriva konsekvenserna av förslaget. För den enskilde innebär förslaget att avyttringstidpunkten tidigareläggs och att kapitalförluster därmed anses vara realiserade i ett tidigare skede. Bedömningen av konsekvenserna av förslaget ur ett jämställdhetsperspektiv baseras på allmänna resonemang om fördelningen av kapitaltillgångarna i samhället. Tidigare förmögenhetsstatistik visar att män i större utsträckning än kvinnor äger värdepapper. Det kan därför antas att män i större utsträckning än kvinnor påverkas av förslaget. På ett liknande sätt indikerar tidigare förmögenhetsstatistik att det är individer med relativt hög disponibel inkomst som berörs av förslaget. Effekterna av förslaget förväntas dock vara små. Därför bedöms effekterna för individen, inklusive jämställdheten mellan kvinnor och män, och för fördelningen vara i det närmaste försumbara. Förslaget bedöms inte ha någon effekt på företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Förslaget bedöms inte ha någon miljöpåverkan.

När det gäller förslaget om att de särskilda bestämmelserna om utsläppsrätter även fortsättningsvis tillämpas bedöms inte dessa ha någon effekt på företagens arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Om förslaget om utsläppsrätter som finansiella

instrument inte genomförs kan den skattemässiga behandlingen av utsläppsrättigheter komma att skilja sig från behandlingen av utsläppsminskingsenheter, certifierade utsläppsminskningar och elcertifikat. Förslaget bedöms inte ha någon miljöpåverkan.

Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslagen bedöms inte få någon budgetpåverkan för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna.

6 Författningskommentar

6.1 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

17 kap.

19 §

Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument (MiFID II) anses utsläppsrätter vara finansiella instrument. Av det nya *andra stycket* framgår att de särskilda reglerna om lager av finansiella instrument inte ska tillämpas på utsläppsrätter som innehas av skattskyldiga som avses i 22 b §, dvs. som är berättigade att få utsläppsrätter tilldelade enligt 3 kap. lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter. För sådana utsläppsrätter gäller även fortsättningsvis bestämmelserna i 22 b, 22 c, 22 e och 22 f §§. Bestämmelsen är utformad enligt vad som gällde under perioden den 1 juli 2006–den 31 oktober 2007. Till skillnad från vad som då stadgades är det dock nu endast utsläppsrätter som tas upp i andra stycket. Det är inte nödvändigt att låta bestämmelsen omfatta andra rättigheter som under nämnda period uttryckligen undantogs från de särskilda reglerna om lager av finansiella instrument (dvs. elcertifikat, utsläppsminskingsenheter och certifierade utsläppsminskningar) eftersom de inte är finansiella instrument.

44 kap.

8 §

Ändringen i paragrafens *första stycke första punkt* innebär att även värdepapper som har getts ut av ett utländskt företag som motsvarar ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening ska anses avyttrat när företaget i fråga försätts i konkurs. Att även utländska motsvarigheter omfattas följer av 2 kap. 2 §.

I *första stycket andra punkten* görs motsvarande ändring. Om det företag som har gett ut värdepapperet är ett annat företag än ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller ett utländskt företag som motsvarar ett sådant företag, ska värdepapperet anses avyttrat när företaget i fråga upplöses genom konkurs.

34 och 34 a §§

I paragraferna görs följdändringar med anledning av den föreslagna ändringen i 8 § första stycket första punkten.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2018. Bestämmelserna i 44 kap. 8 § i den nya lydelsen tillämpas första gången för värdepapper som har getts ut av ett företag som försätts i konkurs efter den 31 december 2017.